

Як запорізька дизайнерка Лариса Клімова доводить, що найменше містечко чи село – це Україна

У ПОХМУРІ часи музи, всупереч відомій приказці, не мовчать. Вони децю змінили тональність співу, а деякі взагалі надихають митців на нові відкриття.

...У моїй стрічці на Facebook побачила дуже цікаві роботи старшої викладачки кафедри дизайну у Хортицькій національній академії Лариси Клімової. Це плакати, де на фоні українського прапора чорним кольором зображені символи населених пунктів Запорізької області, а також міст та містечок усієї України, які героїчно бороняться від навали московитських орків. Ці роботи мають величезну енергетику. Дивись на чорну черешню на синьо-жовтому тлі – і мороз йде поза шкірою, а у серці зростає лють до загарбників і невтримне бажання допомогти нашим землякам – Мелітополь під окупантами. І, на жаль, не тільки Мелітополь...

Я зателефонувала пані Ларисі, аби дізнатися, що надихнуло її на створення цих робіт.

«Це почалося ще у 2014 році, коли я створила плакат із загальним зображенням козака під назвою «Позбався шкідників!» і три плакати під загальною назвою «Запоріжжя – це Україна!». Зобразила на них Пологи, Токмак і Гуляйполе, – розповіла Лариса Клімова. – Тоді на їх основі були виготовлені наклейки, які доповнили патріотичну символіку.

...З 24 лютого, коли ми дізналися про початок великої навали,

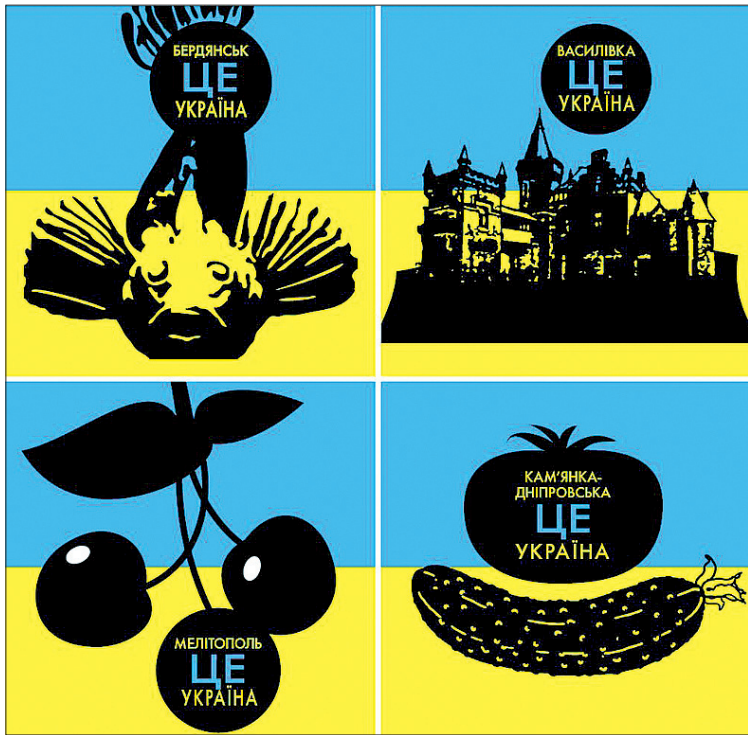
я виплеснула емоції у кількох різких плакатах. А коли пішли повідомлення, що ворог близько підступає до міст і містечок Запорізького краю, Дніпропетровщини, захопив атомну станцію в Енергодарі, мене неначе прорвало...

Це так болить! У мене мама із запорізької Михайлівки, тато з П'ятихаток Дніпропетровської області... І я зробила одразу чотири плакати про українську сутність Поліг, Токмака, Гуляйполя та Енергодара у синьо-жовто-чорній гамі. Свідомо обрала мінімум кольорів з максимальним сенсовим наповненням і контрастом почуттів, – й виклала на Facebook.

У коментарях люди почали мені писати: а як же Приморськ, Бердянськ, Кирилівка, Кривий Ріг, Рівне, Луцьк? Чиї мешканці кожного дня доводять, що їхнє місто – це Україна!

Претензії надихнули, і я почала створювати плакати один за одним. Намагаючись віднайти родзинку кожного міста і передати у ключовому символі те, що найближче мешканцям і найкраще резонує з їхньою душею. Так з'явилися графічні твердження про українську незламність жителів [крім названих вище міст] Василівки, Дніпрорудного, Великої Білозерки, Малої Білозерки, Орлянки, Михайлівки, Шелюгів,

Вільнянська, Молочанська. А також героїчних Бучі, Ірпеня, Гостомеля.

У планах – зробити символи спротиву для інших населених пунктів... Як то кажуть, дістатися до найменшого села Запорізької області. Бо ні в кого немає жодного сумніву, що Україна переможе!

Пані Лариса також творчо реагує на усі події у нашому житті – як трагічні [наприклад, бомбардування нелюдьми вокзалу у

Краматорську], так і переможні [Євробачення-2022]. Нещодавно роботи Лариси Клімової демонструвалися на виставці плакатів, яка проходила в рамках VI фестивалю Вишиванки в м. Вроцлав [Польща]. А незабаром їх можна буде побачити в Туристичному інформаційному центрі Запоріжжя.

Усе буде Україна!

Фото зі сторінки Лариси КЛІМОВОЇ на Facebook

«Ідентичності. Аспекти сучасної фотографії в Україні»

Під такою назвою у галереї «Асоціації Аполлонія/Ароллонія» у Страсбурзі [Франція]

демонструється виставка 27-ми українських фотохудожників.

Серед них – і двоє знаних представників запорізького фотомистецтва Євген КОМ [Компанійченко] та Сергій Шведенко.

Євген КОМ на виставці в Страсбурзі

НА ПОЧАТКУ повідомимо, що Ароллонія є частиною великої європейської мережі та спирається у своїй діяльності на понад 250 культурних та мистецьких структур. Однією з цілей асоціації є підкреслення ролі митця в суспільстві.

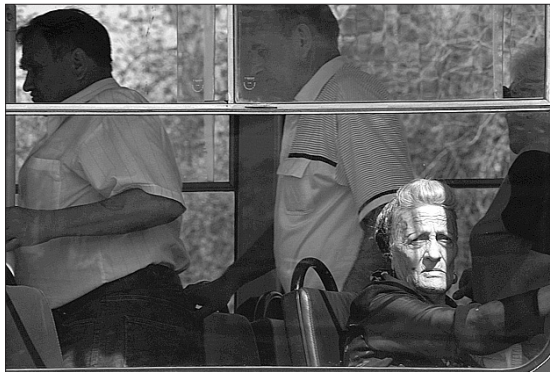
З моменту створення в 1997 році асоціація заповнила прогалину у сфері європейського співробітництва з країнами Центральної та Східної Європи. Одна з перших виставок, організованих Ароллонія у 1999 році в рамках фестивалю East-West in Die, представила художників відомої харківської школи фотографії і величезну панораму сучасної фототворчості з України.

У 2004 році десять країн Центральної та Східної Європи, включаючи Польщу та країни Балтії, приєдналися до

Європейського Союзу. Тому програми обміну з країнами Центральної та Східної Європи були скорочені.

«Ми думали, що вони нам більше не потрібні. Яка ілюзія! – сказано в анотації до виставки. – У березні 2022 року ми стали свідками війни, яку веде Росія проти України, яка стрясає,

зокрема, країни Центральної та Східної Європи, та й усю Європу. Ми контактуємо з кількома представниками української мистецької спільноти. У цій надзвичайній ситуації ми разом із різними партнерами вирішили запустити програму допомоги та підтримки через мистецькі проекти».

Цього року Ароллонія вирішила представити фотовиставку про «ідентичність, яка є темою ідентифікації, як особистої, так і колективної».

Ця тема виявилася близькою запорізькому фотохудожнику Євгену Компанійченку. Проте, що у Страсбурзі готується така виставка, він дізнався від керівника івано-франківського фотоклубу Ростислава Кондрата, а пізніше отримав запрошення від одного з кураторів проекту Гліба Вишеславського.

«Галерея відклала свої плани, аби показати нинішню Україну. І не через репортажні світлини [хоча вони теж дуже важливі і сам я дуже люблю документалістику], а через авторське мистецтво. Для мене ідентичність – це

природний стан автора, те, що асоціюється з його внутрішнім світоглядом. Коли мистецтво є продовженням способу життя автора, створюється не на продаж, а відбиває неповторну душу автора», – розповів Євген КОМ «МИГУ» телефоном.

Зауважимо, що виставка «Ідентичності. Аспекти сучасної фотографії в Україні» проходить під високим патронатом Європарламенту і відкрилася 8 червня, в день, коли Європарламент підтримав резолюцію із закликом надати Україні статус кандидата на вступ до Євросоюзу.

Галерея розташована поруч з європейськими інституціями, і вже багато їх представників мали змогу познайомитися із сучасним авторським українським фотомистецтвом. Виставка демонструватиметься до 10 липня, після чого організатори планують показати її в інших європейських містах.

Про участь запорізького фотомитця Сергія Шведенка у виставці «Ідентичності. Аспекти сучасної фотографії в Україні», а також інших європейських виставах, читайте в наступному спецвипуску «Правда кривду переможе!».

Випуск підготувала Ганна ЧУПРИНА

TRANSITION
Transition Promotion Program

Проект реалізується за фінансової підтримки Міністерства закордонних справ Чеської Республіки у рамках Transition Promotion Program.

Погляди, викладені у цьому матеріалі, належать авторам і не відображають офіційну позицію МЗС Чеської Республіки.

МИГ

Спецвипуск
«Правда кривду переможе»

Керівник
ГО «Журналістська організація
газети «МИГ»
Геннадій Дерибас

Приймальня: 787-52-11;
служба розповсюдження: 787-51-41;
E-mail редакції: postmaster@mig.com.ua
Web-сторінка: www.mig.com.ua

НАША АДРЕСА: пр.Соборний, 152,
5-й поверх, м.Запоріжжя, 69600.
Зупинка міського транспорту:
«Площа Пушкіна».
Обсяг: 2-да. Тираж 10000 прим.
Зам. 2200102.

Кольороподіл і друк
ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
вул.Седова, 16, м.Запоріжжя, 69057.
Т.(061) 228-10-30, www.keramist.com.ua

